

ЗА ПОДОБРА

САБОТНА ШКОЛА

ТРЕТО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2025

Правда и светост

Да прочитаме Евреите 12,14: „Стремете се кон мирот со сите и кон светоста, без која никој не може да Го види Господа“.

Како да имаме мир со Бога? Како да стекнеме мир со ближните? Што е тоа светиња, посветување што мораме сите да го имаме? Текстот кажува: „Без ова никој нема да го види Господа.“

Дали сакаме да го видиме Господа на славните облаци, да живееме вечно со него? Без посветување „никој нема да го види Господа!“ Ова е императив за сите нас! Ова е заповед, но и предимство што ни го дава Господ. Дали светоста е нешто апстрактно, што не може да се сфати и да се види?

Да прочитаме Ефесјаните 4,21-24: „Ако сте чуле за Него и ако сте во Него поучени онака, како што е вистината во Исуса; во однос на својот поранешен живот, вие треба да го соблечете од себе стариот човек, кој тлее заради измамливите страсни желби, и да се обновувате во духот на својот ум и да се облечете во новиот човек, кој е создаден според Бога во правдата и светоста на вистината.“

Светост значи отфрлање на стариот начин на живеење. Тоа е обновување „со духот на својот ум“. Светоста претставува облекување во нов човек кој е создаден според Божјиот лик, по Божја волја, а и според Божјата природа.

Колку прекрасен план Бог има за нас! Но дали тоа е и твоја и моја желба, дали светоста е твоја желба, твоја цел, твое вдохновение во животот? Дали копнееме за светост во животот?

Да прочитаме Матеј 5,6: „Блажени се кои гладуваат и жеднуваат за правда, зашто тие ќе се наситат!“

Дали сме гладни и жедни за правда? Како да бидеме свети, праведни пред Бога?

Правдата е светост, сличност со Бога, а Бог е „љубов“ (1. Јова-

ново 4,16). Таа е согласност со Божјиот закон „зашто сите твои заповеди се праведни“ (Псалм 119,172), а љубовта е „извршување на законот“ (Римјаните 13,10). „Правдата е љубов, а љубовта е видело и Божји живот. Божјата правда е олицетворена во Христа. Примајќи го него, ние ја примаме и правдата“ (*Мисли од Ѓоранџа на благословијте*, стр. 16.17).

Драги браќа и сестри, го имаме ли во себе Христа како наша правда и светост? Дали Исус е правда која живее во нашето срце?

Исус е свет и праведен, а таму каде што е Тој, дури и земјата каде што стои е света. Ако Христос е во нашето срце, тогаш и ние сме свети, но само затоа што Тој е свет.

Денешното богослужение на сите нас нека ни даде сигурност и доверба во Христа како наша правда и светост.

Саботџа, 12 јули 2025

Светост со помош на вистината

„И со секаква неправедна измама, за оние кои загинуваат, зашто не ја примија љубовта кон вистината за да се спасат“ (2. Солуњаните 2,10).

Драги браќа и сестри, ова утро сите се собравме за да воспоставиме вистинска заедница со Бога и едни со други. Сите сакаме да бидеме спасени, сите сакаме да ја дознаеме вистината. Сите нас токму вистината нè соединила во едно семејство - духовно семејство.

Но дали имаме љубов кон вистината? Дали ја сакаме, дали ја сакаме во нашиот живот со целото наше срце?

Читаме текст од Духот на пророштвото:

„Да се исповеда вера и да се носи вистината во душата - тоа се два различни поими. Само познавањето на вистината не е доволно... Срцето мора да се обрати и да се посвети“ (*Христјовите ѝараболи*, стр. 83).

Вистината е спасоносна сила, но само кога е прифатена и кога ќе ѝ се покориме. Евреите во Исусово време ѝ се противеле на вистината, се стврднале затоа што во срцето го отфрлиле Спасителот на светот.

Како дејствува вистината во нас?

Да прочитаме Лука 13,20.21: „И пак рече: ’Со што да го споредам Божјото Царство? Тоа е слично на квасот, што го зема жена и го замесува во три мери брашно, додека скисне сето.’“

„Ако вистината како таква се прими со срцето, таа проникнува низ свеста и со своите чисти начела дејствува врз целото битие. Таа се вселува во срцето благодарение на Светиот Дух кој му ја открива на разумот нејзината убавина за да може во карактерот да се согледа нејзината преобразувачка сила“ (РХ, 14 февруари 1899).

Светиот Дух ја запишува вистината во нашите срца, а потоа таа нè посветува. Без овој дел и без влијанието на Светиот Дух, читањето на Библијата е бескорисно.

Затоа и денеска, додека ја читаме и ја слушаме вистината, да се молиме на Бога Светиот Дух да ни ја всади вистината во срцето за таа да стане сила која преобразува и нè прави свети мажи и жени.

Кој е вистина, што е вистина?

Во Јован 14,6, Исус кажува: „Јас сум Вистината!“

Не само што Исус ја има вистината, туку самиот Тој е Вистината. Тој е олицетворена вистина. Ако Христос е во срцето како вистина, тогаш Тој нè преобразува, нè чисти, посветува и нè облагородува. Го имаш ли Исуса во срцето како вистина, како принцип кој дејствува, или пак имаме мртво познавање на вистината?

„Квасецот на вистината врши промени во целиот човек. Грубите тој ги прави нежни, суровите љубезни, а себичните дарежливи... Неговата животворна сила ги доведува мислите и целото суштество во хармонија со божествениот живот. Христос

се слави со убавината и со совршеноста на карактерот. Кога ќе се изврши ваква промена, ангелите пеат похвални фалбоспеви, а Бог и Христос се радуваат за душите преобразени според Божјиот лик“ (*Христјовијте ѝараболи*, стр. 89).

Саботја, 19 јули 2025

Убавината на светоста

Да прочитаме Псалм 29,2: „Дајте Му ја на Господа славата на Неговото име, поклонете Му се на Господа во светата убавина!“

Денеска сакаме да му оддадеме слава на Господа за она што го сторил за нас, за човештвото и за целата вселена. Тој нè откупил со својата крв. Тој на цел свет му понудил рака на помирување и рака на благослов. Со својот крст Господ ги обединил сите небесни суштества, сите ангели. На небото настанал мир благодарение на неговата жртва.

Но Господ ја бара нашата светост, нашата благодарност, нашата преобразба. Нашиот карактер му оддава најголема слава на Бога.

Најголемата желба на Давида е изразена во Псалм 27,4: „Да ја гледам убавината негова.“ Дали ние ја гледаме „неговата убавина?“ Ги гледаме ли делата Господови во нашиот живот, во светот, во неговата црква? Гледајќи ја неговата убавина можеме да се преобразиме во карактерот, во духот во умот.

„Твоите очи ќе го гледаат царот во неговата убавина, ќе ја разгледуваат непрегледната земја“ (Исаија 33,17).

Дали ова богослужение е прилика за тебе да ја гледаш убавината Господова? „На светот не му се толку потребни луѓе со голем ум, колку луѓе со благороден карактер“ (*Воспийјување*, стр.

197).

Колку е убаво да се биде свет маж или жена. Свет во карактерот, свет во делата на животот. Како да ја имаме убавината на светоста?

Бог сака нашата душа да биде облечена во Христовата убавина и во неговиот карактер. Тоа е наша вистинска убавина. Но како Христовата убавина да стане наша? Кога Христос владее во нас, „тогаш во животот во целост се открива славата и совршенството на она што може да го стори евангелието за човекот. Примањето на Спасителот носи совршен мир, совршена љубов и совршена сигурност. Убавината и милмирисот на Христовиот карактер, откриени во животот, претставуваат потврда дека Бог навистина го пратил својот Син во светот да биде негов Спасител“ (ЦОЛ, стр. 421).

Денеска наша одлука нека биде: „Господе, подари ми ја убавината на светоста, светоста на карактерот на твојот Син.“

Сабота, 26 јули 2025

„Бидете свети, зашто Јас сум свет“

Да прочитаме 1. Петрово 1,16: „Зашто е напишано: ’Бидете свети, зашто Јас сум свет’“.

Првиот човек во Едемската градина бил идеал за светост на целото човештво. Но, за жал, човекот паднал во грев и ја загубил светоста што ја добил со создавањето (Римјаните 3,23).

Божјата желба за човештвото останала иста - човекот да биде Божји храм во кој ќе живее Бог (1. Коринќаните 3,17).

„Уште од вечни времиња Божја намера била секое создадено суштество, од светиот серафим до човекот, да биде храм во кој ќе живее Творецот. Човечкиот род, поради гревот, престанал да биде Божји храм“ (*Делајќи на айосџолије*, стр. 98).

Бог нашол пат и начин како да ни помогне Божјиот лик да

се обнови во нас. Со Христовото олицетворение дадена им е шанса на луѓето да бидат Божји храм. Со помош на Светиот Дух Бог може и сака да живее во нас (Јован 14,16-18).

Светиот Дух ни е даден за да престојува во нашето срце. Исус кажува: „Ќе дојдам кај вас!“ Полнината на божеството сака да живее во нас (Јован 13,23). Зар ова не е прекрасно! Зар ова не е чудесна можност на животот!

Божјето присуство во животот и во срцето прави повторно да станеме свети. Каде што е Бог, таму е и светост.

Апостол Петар запишал: „Бидете свети.“

Како да бидеме свети? Зар ние можеме да бидеме свети сами по себе, свети со сопствени сили и дела? Не!

А сепак, се бара да бидеме свети - како?

„Човекот наполно е неспособен со сопствени сили да го постигне тој степен на светост“ (АА, 208).

Нашата светост е дар на Божјата милост (1. Коринќ. 1,2).

Прво, ние сме свети во Христа, преку Христа ние сме свети на Бога. Второ, ние сме и „повикани во светост“, да изградиме практичен свет живот. Како?

„Светоста што човекот мора да ја има за да може да се спаси е резултат на дејствувањето на божествената милост што ќе ја добие ако ја прифати дисциплината на дејството на Духот на вистината. Човековата покорност може да стане совршена само со Христовата правда, која со божествен мирис исполнува секој чин на послушноста... Човекот нема мудрост, ниту сила да победи. Тоа му припаѓа на Господа и Тој истото им го дава на оние кои покорно и понизно бараат од него помош“ (АА, стр. 208).

Да прочитаме 1. Коринќаните 1,30.31: „Од Него сте и вие во Христа Исуса, Кој ни стана мудрост од Бога, праведност, и осветување, и искупување, за да биде како што е напишано: ’Кој се фали, во Господа да се фали!’“

Нашата светост зависи од Христа. Ако Тој живее во срцето, тогаш и ние стануваме свети. Христос дејствува во нас, преку нас и така практично стануваме свети.

Ова утро сме повикани на светост, како нашиот Бог што е свет. Прекрасна цел, прекрасна мотивација за нашиот живот!

Дали сакаме да соработуваме со Бога за да нè стори свети? Да го прочитаме стихот во **2. Коринќаните 6,16**: „Или како се сложува Божјиот храм со идолите? Зашто, ние сме храм на живиот Бог, како што рекол Бог: **’Ќе живеам во нив и ќе одам сред нив, и ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ.’**“

Ова нека биде цел на денешното богослужение!

Сабота, 2 август 2025

„...Светите писма...“

„Зашто од детството ги познаваш Светите Писма, кои можат да те направат мудар за спасение преку верата во Христа Исуса“ (2. Тимотеј 3,15).

Бог ни го дал Светото писмо за да ни помогне во нашите настојувања да бидеме „свети Божји луѓе“, односно „за да биде Божјиот човек совршено подготвен за секое добро дело“.

Зошто Бог ни го дал „Светото писмо“?

Да прочитаме и Римјаните 1,1-5: „Павле, слуга на Исуса Христа, повикан за апостол, одделен за Евангелието од Бога, кое Тој го вети однапред преку Своите пророци во Светите писма, а кое зборува за Неговиот Син, по тело роден од Давидовото семе, по Духот на осветувањето посведочен за Божји Син во сила - преку воскресението од мртвите - Исус Христос, нашиот Господ; преку Кого добивме благодат и апостолство, за да ги приведеме сите народи, кон послушноста на верата, заради Името Негово.“

„За Божјето евангелие.“

„Божјите зборови се извор на животот и ако копнеете за тие живи извори, со помош на Светиот Дух ќе остварите заедница

со Христа“ (*Мисли од Горайша на благословиите*, стр. 17).

Цел на Библијата е да воспоставиме заедница на љубов и почит со Бога како свој духовен Татко.

Дали воопшто ја читаме и колку читаме? Дали ги прифаќаме нејзините пораки во нашиот живот?

Од Библијата ни зборува Бог; дали ја имаме таа светост на Божјето присуство во неговата Реч?

Библијата е книга што спасува, зашто нè упатува на Христа и на неговото дело. Библијата е книга што осудува ако се спротивставуваме на нејзините пораки.

Светите списи длабоко влијаат врз совеста на човекот; „Зашто Божјото Слово е живо, и делотворно, и поостро од секој меч остар од двете страни, и навлегува до разделувањето на душата и духот, на зглобовите и на мозокот; и ги суди мислите и намерите на срцето“ (Евреите 4,12).

„Речта стана тело.“ Бог сака неговата пишана Реч да се отелотвори во тебе и во мене, за ние да бидеме олицетворение на она што пишува во неа. Кога луѓето нè гледаат нас, треба да ги видат сите библиски принципи во пракса.

Тогаш Библијата е жива, силна да го менува животот и да упатува на Христа - „Вие сте нашето писмо напишано во нашите срца, кое го познаваат и го читаат сите луѓе. Зашто е очигледно дека сте Христово писмо, составено преку нашата служба; напишано не со мастило, туку со Духот на живиот Бог; не на камени плочи, туку врз плочи - на човечките срца“ (2. Коринќаните 3,2).

Ако живееме според светите Писма, тогаш ние, нашиот живот, зборовите и делата се жива Библија што ја читаат сите оние кои не го познаваат Бога.

Да се покажеме како „Христово писмо“ (2. Коринќаните 3,3), упатено до нашите домови, до улиците, до градот каде што живееме.

„Не жалостете го Светиот Дух...”

„И не жалостете го Светиот Дух Божји, со кој сте запечатени за денот на избавувањето!” (Ефесјаните 4,30).

И денеска Исус на сите нас ни посакува добредојде. Исус сака да се сретне со нас и да воспостави блиска заедница, да нè благослови, да нè стори среќни. Над сè сака да бидеме таму каде што е Тој.

Светиот Дух учествувал во создавањето на светот. Тој учествувал и во создавањето на планот на спасение на човештвото. Светиот Дух го приготвил Исуса за отелотворувањето и за раѓањето на земјата. Во борбата со злото и сатаната Тој го водел Исуса од победа во победа. Најголем дар што Исус можел да ѝ го даде на својата црква е дарот - Светиот Дух.

Исус со својата смрт, со своето воскресение и со своето преземање на првосвештеничката служба во небесното светилиште, го отворил патот, ги исполнил условите за доаѓање на Светиот Дух во срцата на луѓето.

Светиот Дух е Дух на посветување. Тој има задача божествениот лик, дегенериран со падот во грев, да го обнови во нас така што човекот да стане Божје дете во вистинска смисла на зборот.

Светиот Дух можеме да го ожалостуваме на тој начин што му се противиме, што грешиме, што го занемаруваме или го отфрламе.

Без Светиот Дух нема победа во животот, нема успешно проповедање на евангелието. Светиот Дух работи врз нашето обратување, врз нашето посветување и запечатување.

Светиот Дух е залог на нашето спасение. Светиот Дух е Христово присуство во душата. Светиот Дух е свет и Тој го посветува оној во кого живее. Тој не го фрла во формализам, во грубост, во фанатизам.

Целото Небо соработува на нашето спасение. Бог Отецот нè љуби, Исус умрел за нас, а сега живее за нас во светињата над светињите. Светиот Дух е во нас, во нашите срца за да нè приготви и оспособи за живот со Бога.

И денешното богослужение нека поттикне во нас одлука да сакаме да се придружime кон напорите што ги вложува небото за нашето спасение.

Саботиа, 16 август 2025

Свети прописи

„Господовиот Закон е совршен - ја крепи душата; Господовото сведоштво е верно - му дава мудрост на неукитот“ (Псалм 19,7).

Бог е љубов и Тој таа своја љубов ја покажува и сака да ја всади во нашите срца. Господовиот закон е израз на таа љубов, желба да бидеме среќни, радосни и вечно благословени.

Божјиот закон е израз на два големи небесни принципи, а тоа се: љуби го Господа над сè и љуби го ближниот како себеси. Со прекршувањето на тие закони на љубовта, настанал грев, бунт, болест, смрт...

Страшни се последиците на кршењето на моралниот закон на нашиот Бог. Со паѓањето во грев ние сме се судриле со божествените прописи. Законот денеска нас нè осудува. Тој бара казна за прекршителот. Тој е праведен и бара правда.

Што да правиме сега? Можеме да се однесуваме како и да не постои закон. Или стриктно да го држиме со желба да го заработиме нашето спасение. А потоа забележуваме дека не можеме да го држиме, зашто природата ни е расипана. Законот бара правда, а правда е прекршокот да се казни. Што да правиме?

Да прочитаме во Галатите 3,13: „Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако стана проклетство за нас.“

Мојата кривица може да се прости, зашто некој ја платил казната за прекршокот. Христос умрел наместо нас (Галатите 2,16).

Законот нас нè води кон Христа, во него да најдеме Спасител. „Со вера да се оправдаме“ (Галатите 3,24). Уживаш ли во радоста на проштавањето на гревот? Дали си ја прифатил Исусовата жртва поради твоите гревови? Дали си оправдан со Христовата крв?

Ако не си, зошто не би го побарал тоа сега од Исуса - да ти биде Спасител!

Ако Исус те примил, што сега? Како да не ги кршиме веќе светите прописи? Како можат тие да станат составен дел на нашиот живот и однесување?

„Зашто ова е Заветот со кој ќе го заветувам Израелевиот дом по оние денови, вели Господ: ќе ги вложам Своите закони во нивниот ум, и ќе ги напишам во нивните срца. Јас ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ“ (Евреите 8,10).

Еве решение. Светиот Дух светите прописи ќе ги напише во нашите мисли и во нашите срца. Така Исус нè оспособува да бидеме во сообразност со неговата волја.

„И кој ги пази Неговите заповеди, останува во Него и Тој - во него. И по тоа знаеме дека Тој останува во нас: по Духот Кого ни Го дал“ (1. Јованово 3,24).

Законот во срцето не е ништо друго освен Божјиот карактер во срцето. Да се молиме денеска за Божјата светост да биде напишана во нашето срце!

Саботиа, 23 август 2025

Света сабота

„Ова е денот што Господ Го направи да Му воскликнуваме и да Му се радуваме Нему!“ (Псалм 118,24).

Кој е тој ден на радост и веселба што им е даден на луѓето?

Да прочитаме во 1. Мојсеева 2,1-3: „Така беа довршени небото и земјата со сето свое воинство. И на седмиот ден Бог ги заврши Своите дела, што ги направи. И се одмори во седмиот ден од сите Свои дела, што ги направи. И Бог го благослови седмиот ден, и го освети, зашто во него се одмори од сите Свои дела, кои ги создаде Бог и ги направи“.

Сабота е благословен ден од Творецот. Сабота е посветен ден - одвоен за посебна употреба. Сабота е свет ден. Сабота е дадена за одмор.

Саботата е благословен ден!

Кој ја благословил саботата? Текстот кажува - Бог. Ние денеска го празнуваме денот што го благословил Бог, и со самото тоа сме благословени.

Дали сме свесни за благословите што ги добиваме во сабота? Сабота е ден на радост, на заедница, средба со Бога, средба со црквата, со браќата и сестрите.

Дали сме благословени во сабота или понекогаш остануваме без тој благослов?

Што значи тоа дека саботата е благословена? Како божествениот благослов ја изразува Божјата грижа кон човекот? Значи ли тоа само лична желба? Во Светото писмо Божјите благослови не значат само лична желба, туку гаранција за плодност, за напредок и среќа - со еден збор полн и обилен живот. На пример, во 1. Мојсеева 1,28 тоа е благослов за плодност и власт. Или, кога Бог му кажал на Аврама во врска со неговата жена Сара - 1. Мојс. 17,16. Бог ги благословил рибите и птиците - 1. Мојс. 1,22.

Прекрасно е толкувањето на зборот благослов над народот - 4. Мојсеева 6,24.26. Овде благословот значи Божја заштита од секоја загуба и грев, долг живот, среќа и мир. Со еден збор - духовна и физичка благосостојба, обилен и полн живот (Псалм 133,3).

Кога станува збор за саботниот благослов, ништо не ни се кажува што содржи тој благослов. Но овде можеме да го примениме ова што го кажавме до сега.

Настанот поврзан со паѓањето на маната во пустината ни помага подобро да сфатиме во што тогаш се состоел благословот на саботата: **2. Мојсеева 16,21-31.**

Со ова чудо - зачувувањето на маната од расипување во сабота - е истакнат Божјиот благослов. Всушност тоа е гаранција дека Бог ќе ни даде физичка храна и ќе ни го сочува животот ако го почитуваме Него и неговите заповеди.

Саботата е посветена

Изразот „посвети“ значи издели за Бога и за света цел. Саботата е изделена за Бога и за света служба. Забележете дека саботата ја посветил Бог, а не човек.

Светоста на саботата е поврзана со Божјето славно присуство во тој ден. Светоста на саботниот ден не е некое волшебено својство со кое Бог би го проникнал тој ден, туку светоста на саботата е Божје таинствено и величествено присуство што се покажува во сабота и во текот на саботата во животот на неговиот народ.

„Речи им на Израелците: ‘Моите саботи треба да ги пазите, зашто саботата е знак меѓу Мене и вас од поколение до поколение, за да бидете свесни дека Јас, Господ, ве посветувам’“ (2. Мојсеева 31,13).

Светоста на саботата овде е изедначена со посветувачкото присуство на Господа во саботниот ден. Божјето присуство е извор на благослови и среќа за нас. Саботата без Бога е обичен ден.

Сабота е симбол на одмор во душата, но и средство што ни помага овој одмор да го искусиме.

Божјата светост може да се искуси од петок со зајдисонце, до зајдисонце во сабота. Тоа е рамката во која можеме да го искусиме Божјето свето присуство.

Божјето присуство што сме го искусиле во сабота има свое влијание и одраз врз сите работни денови во седмицата и тогаш нашиот живот е на слава на Бога и на благослов на ближните.

Сабота, 30 август 2025

Лажна светост

„Не секој, што Ми вели: ‘Господи, Господи!’ ќе влезе во царството небесно, а оној, кој ја врши волјата на Мојот Татко, Кој е во небесата“ (Матеј 7,21).

Од каде потекнува лажната светост?

„А змијата и рече на жената: „Навистина, не ќе умрете! Туку Бог знае дека, во оној ден кога ќе јадете од него, ќе ви се отворат очите, и вие ќе бидете како Бога, распознавајќи го доброто и злото“ (1. Мојсеева 3,4.5).

Сатаната е автор на лажната светост. Со помош на теоријата за лажна светост ги измамил Адама и Ева. На ист начин и една третина од ангелите биле измамени (Откровение 12,9). Сатаната и Исуса го искушавал со лажна светост (Матеј 4,1-4. 8-11).

Ние се изложуваме на сериозна опасност ако само формално се стремиме кон светоста!

„Не секој, што Ми вели: ‘Господи, Господи!’ ќе влезе во царството небесно, а оној, кој ја врши волјата на Мојот Татко, кој е во небесата. Мнозина ќе ми речат во оној ден: ‘Господи, Господи, не пророкувавме ли во Твое име; не изгонувавме ли бесови во Твое име; и не правевме ли многу чуда во Твое име?’ И тогаш Јас ќе им изјавам: ‘Никогаш Јас не сум ве познавал; одете си од Мене вие, кои правите беззаконие!’“ (Матеј 7,21-23).

Како можеме да знаеме дали негуваме лажна светост:

1. „Кога некои тврдат дека се свети, тие даваат доволно докази дека се далеку од тоа да се свети... Колку е поголемо растојанието меѓу нив и нивниот Спасител, изгледаат сè повеќе праведни во своите очи“ (Е. Г. В. *Библско йосвејување*, стр. 6).

2. „Тие го оставаат на страна разумот и расудувањето и целосно се потпираат врз своите чувства, засновувајќи ги своите тврдења за посветување врз емоциите што ги искусиле некогаш“ (Е. Г. В., исто, стр. 8).

3. „Оние што им го обрнуваат вниманието на другите на своите добри дела, постојано зборуваат за некаква своја безгрешна состојба... Со тоа тие само ги мамат своите сопствени души“ (Е. Г. В., исто, стр. 11).

Дали и ние сме во опасност да се надеваме или да се покажуваме во лажна светост? Ако до сега тоа било случај, не е ли време денеска да ја отфрлиме нашата светост и да ја земеме Христовата светост?

„Библското посветување го опфаќа целото суштество - духот, душата и телото“ (Е. Г. В., исто, стр. 5).

„Воздржувајте се од секоја појава на зло! А Самиот Бог на мирот да ве освети наполно! И вашиот дух, и душата, и телото да се запазат беспрекорно при доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос!“ (1. Солуѓаните 5,22.23.).

Тоа е вистинска светост. Вистинското посветување е целосна согласност со Божјата волја. Бунтовните мисли и чувства се победени и Исусовиот глас буди нов живот што го проникнува целото суштество. Оние кои навистина се посветени, нема да го истакнуваат своето мислење како мерило за другите.

Самооткажувањето, пожртвувањето, добротинството, љубезноста, трпението, постојаноста и христијанското надевање се секојдневни плодови што ги носат оние кои имаат вистинска врска со Бога. А вистинскиот, праведниот човек, не е свесен за својата добрина и побожност. Тој за тоа е несвесен, зашто истото е во согласност со неговите навики и склоности. Негово јадење и пиење е да ја исполни волјата на својот небесен Отец.

Неговиот живот е скриен со Христа во Бога.

„Гледајте каква љубов ни дал Таткото: да се наречуваме Божји деца. А тоа и сме! Затоа светот не нè познава нас, зашто не Го позна Него“ (1. Јованово 3,1).

Тоа е нашата положба и наша цел. Со заслугите на Исуса Христа ние можеме да бидеме издигнати во заедница со светото Тројство и со ангелите.

Ние сме наречени Божји деца. Со Божја помош да бидеме тоа уште сега во животот, за да бидеме тоа и низ сета вечност.

Саботџа, 6 септември 2025

„Свет е Господ“

„И секое од четирите живи суштества имаше по шест крила, полни со очи наоколу и однатре; и немаат починка ни дено ни ноќе, велејќи: „Свет, свет, свет е Господ Бог Семоќниот, Кој беше и Кој е и Кој иде“ (Откровение 4,8).

Едно свето суштество го оспорило Божјит карактер на љубовта, Божјата светост. Од тогаш во вселената се појавила голема криза на доверба во Божјата светост на карактерот.

Дали Бог е свет во карактерот и во дејствувањето? Дали Бог е љубов?

Тоа биле прашања што го трогнале срцето на ангелите и на другите создадени суштества во вселената. Низ многу векови тоа било двоумење и на многу луѓе на оваа земја. Од одговорот на овие прашања зависи нашиот однос кон Бога, кон неговата волја и кон неговото постапување со нас.

Дали сме уверени дека Бог е свет во своите дела?

„Секоја пројава на моќта на Творецот е израз на неговата бесконечна љубов... Историјата на големата борба меѓу доброто и злото, уште од мигот кога таа за првпат избувнала на небото, па сè до конечното прекинување на бунтот и до целосното ис-

коренување на гревот, исто така сведочи дека е очигледна пројавата на Божјата љубов која не се менува“ (ПП, стр. 33).

Нашиот Господ решил бунтот што наидува да го победи така што слободната вселена ќе ја постави врз вечните темели на сигурноста. Тој тоа ќе го стори така што во светлината на постапувањето со бунтот и со побунетите ќе го покаже својот карактер на љубов, на проштавање, трпение и провидение. Но во исто време целата вселена ќе увиди кој е сатаната, што е негова цел и каде води бунтот против Бога, против неговата волја и закон.

Било неопходно на жителите на целата вселена да им се разјасни дека Божјето владеење е праведно, а неговиот Закон совршен.

„За добро на целата вселена низ бесконечните времиња, било потребно тој (сатаната) поцелосно да ги развие своите начела, со цел обвинувањата против Божјето владеење да можат да се согледаат во нивната вистинска светост, а правдата и Божјата милост, како и непроменливоста на неговиот закон, засекогаш да останат надвор од секое сомневање“ (ПП, стр. 43).

Како Бог ќе ја оправда и ќе ја издигне својата светост?

Три настани го покажуваат вистинскиот став на вселената кон Бога:

Прво, Христовата смрт на Голгота покажала кој е Бог, какви се неговите намери за човештвото и во колкава мера Бог е подготвен да се понизи за да ги спаси своите суштества. Христовата смрт ја симнува маската од лицето на сатаната и го покажува неговиот вистински карактер.

Втор настан кој застанува во одбрана на Божјата светост - е судот над верниците. Бог ќе покаже дека Тој не спасува одделни луѓе затоа што му се допаѓаат. Бог сака на судот да покаже кој ќе биде спасен и зошто. Тоа ќе бидат луѓе кои имаат правилна слика за Божјата светост, луѓе кои целосно му се предале на Бога.

Трет настан што ја брани Божјата светост е судот за време на милениумот. Бог ќе ѝ покаже на целата вселена зошто са-

таната, неговите ангели и непокајаните луѓе ќе бидат уништени. Тогаш ќе се види дека за гревот и бунтот не постоела причина и дека тие не се уништени со некакво Божје самоволие, туку нив ќе ги осудат нивните сопствени дела.

Целосното уништување на сатаната, кое, кога би било извршено веднаш на почетокот, би ги уплашило ангелите и на Бога би му нанело срам, сега ќе ја оправда неговата љубов и ќе ја издигне неговата чест пред сите суштества на вселената... Проверените и искушани созданија никогаш веќе нема да отпаднат од својата приврзаничка верност кон Оној чијшто карактер се открил пред нив како непреодолива љубов и бесконечна мудрост (ГБ 422).

Да прочитаме: Откровение 4,8-11

Дали и ние сакаме да им се придружime на овие „живи суштества“ во прославувањето на Бога?

Саботиа, 13 септември 2025

Реформа на животот и нашата светост

Човекот е создаден според Божјиот лик: 1. Мојсеева 1,26.27 „Неговата природа била во целосна хармонија со Божјата волја... Склоностите му биле чисти; со неговите побуди и наклонности владеел разумот. Тој бил свет и среќен што го носи Божјиот лик“ (ПП 15).

Но со паѓањето во грев тој лик доживеал целосна деформација и се заканувала опасност потполно да се избрише кога Исус не би интервенирал за да го спаси човекот.

„Но Го гледаме Исуса ’Кој беше направен само за малку понизок од ангелите’ - овенчан со слава и чест заради смртното страдање, та по Божјата благодат да ја вкуси смртта за сите. Зашто Му прилегаше Нему, заради Кого е сè и преку Кого е сè, откако приведе многу синови во слава, преку страдањата да

Го усоврши Началникот на нивното спасение. Зашто и Оној Кој осветува и оние кои се осветувани, сите се од Еден; затоа не се срами да ги нарече браќа кога вели: 'Ќе им го навестам Твоето име на Своите браќа'" (Евреите 2,9-11).

Исус „многу синови ќе доведе во славата“, со своето и со нашето посветување. Тој ни се посветил нам за ние да му се посветиме нему.

Да го гледаме Христа кој му се посветил на нашето спасение: Тој создал план за наше спасение. Тој умрел за нас и сега живее за нас. Тој сега е во светињата над светињите каде што се моли за нас, каде што нè брани од обвинувањата на сатаната, каде што често нè брани и од самите нас; каде што ги прима нашите молитви, праќајќи ни ги на помош Светиот Дух и ангелите. Целосно ни се посветил нам и на нашето спасение.

Дали тоа нè мотивира и ние така да му се предадеме нему, да го прославиме неговото име? Тоа би требало да биде императив на нашиот живот.

Иде време кога светите и несветите ќе се изделат и тоа потполно и засекогаш. За тоа читаме:

„Блажен и свет е оној, кој има дел во првото воскресение; над овие втората смрт нема власт, туку ќе бидат Божји и Христови свештеници и ќе царуваат со Него илјада години. А другите мртовци не оживеаја, додека не се навршија илјада години. Тоа е првото воскресение. И кој не беше запишан во Книгата на Животот, беше фрлен во огненото езеро“ (Откровение 20,6.5.15.).

Тоа е вечно одвојување на светите и несветите. Каде ќе бидеме ние тогаш? На чија страна? Дали сме свети во Христа денеска? Тоа ни покажува каде би биле тогаш кога Исус би дошол денеска?

Советот на Божјата реч гласи:

„Затоа и ние, имајќи околу себе толкав облак сведоци, да ги положиме настрана: секое бreme и гревот кој нè сплеткува

лесно и да трчаеме со трпение на трката што ни е поставена пред нас“ (Евреите 12,1).

Ова свето богослужение нека направи да бидеме чекор поблизу кон таа голема цел.

Саботиа, 20 септември 2025

Светоста и небото

„Но Господ е во Својот свет храм: сета земја нека замолчи пред Него“ (Авакум 2,20)

Небото е свето место. На небото нема грешници.

„Сега знам дека Господ го избавува Својот помазаник, го слуша од Своето свето небо, со спасителна сила на Својата десница“ (Псалм 20,6).

Зошто небото е свето? Затоа што Бог е свет, зашто Исус е свет а и Светиот Дух е свет.

Највозвишена од Христовите својства е неговата светост. Ангелите паѓаат пред него на колена извикувајќи: „Свет, свет, свет е Господ Седржителот“ (Откровение 4,8). За него е кажано дека е „славен во својата светост“ (ПТС, *Христијанско воспитување*, стр. 402).

„Ако гледате во Христа и копнеете за него со вера и со молитва, ќе станете слични на Него“ (Исто).

Дали го посакуваме Христовиот дух и неговиот карактер? Тогаш да го гледаме Него во неговата љубов кон нас. Да копнееме за Него и за неговиот карактер. Со вера и со молитва да се соединиме со Него. Какво предимство, каков идеал за сите што сакаат светост?

„Господ е во Својот свет Храм; Господовиот престол е на небесата. Неговите очи гледаат, Неговите трепки ги испитуваат човечките синови.“; “Но Господ е во Својот свет храм: сета земја нека замолчи пред Него“ (Псалм 11,4; Авакум 2,20).

Свет храм, свет престол - тоа е место каде Бог живее. Господ сака ние и нашите тела да бидеме свет храм, а нашето срце свет престол каде што владее Исус.

Што го прави местото свето? Божјето присуство! (2. Мојсеева 25,8).

Кога ќе стане сè свето! „Ќе дојде мојот Господ Бог, и сите свети ќе бидат со тебе“ (Захарија 14,5).

Иде време на обединување на светите! Дали и ние ќе бидеме во таа група на свети придружени во обожавањето на Господа? Откровение 5,11-13

Секој од нас денеска нека донесе одлука да бидеме во тоа мноштво.

Сабоџа, 27 септември 2025

Почесен небесен список

„И нема во него да влезе ништо нечисто, ни оној кој врши гнасни работи и лаже, а само оние кои се запишани во книгата на животот на Јагнето“ (Откровение 21,27).

Што можам да сторам јас за да бидам запишан во книгата на животот на Јагнето? Дали воопшто е можно да бидеме победници? Евреите 11 глава е една страна на тој небесен почесен список на спасени.

Да прочитаме Евреите 11,32-40.

Каде ги видел Јован Божјите победници во светост?

„Потоа видов, и ете: големо множество народ - што никој не можеше да го изброи - од сите народности и племиња и народи и јазици, како стојат пред престолот и пред Јагнето,

облечени во бели облеку, со палмини гранчиња во своите раце, и воскликнуваа со голем глас: 'Спасение на нашиот Бог, Кој седи на престолот, и на Јагнето!'" (Откровение 7,9.10).

Каква победа, на која сме повикани и ти и јас!

„Тие ја завршиле трката и ја примиле наградата. Палмовото гранче во нивните раце претставува симбол на нивната победа, а белата облека знак на совршената Христова правда која сега е и нивна“ (ГБ 508).

Ова е наша иднина! Еве што ќе стори Бог со својот народ: „и ќе ја избрише секоја солза од нивните очи, и смрт нема да има веќе, ни тага, ни плач, ниту болка, зашто првото помина. И Оној, Кој седи на престолот рече: 'Ете, правам сè ново.' Уште рече: 'Напиши, зашто овие зборови се верни и вистинити!'" (Откровение 21,4.5).

Дали се радуваме за новата иднина и дали се приготвуваме за неа?

Зар не е време сериозно да размислуваме за тоа и да донесеме сериозни одлуки во тој правец?

Денеска стоиме пред повикот на Исус да му дадеме целосна власт во нашиот живот. Денеска е време на нови одлуки, на нова преданост на Бога!

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА
3/2025

ЗА ПОДОБРА САБОТНА ШКОЛА

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

Подготвил:

Мелита Томовска

Одговара:

Илија Киров

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА